

*Memoria
viitorului*

ROXANA IORDACHE

**Thank you,
mister Clinton!**

Președintele SUA, domnul Bill Clinton, s-a bucurat de o primire fabuloasă la București, vineri, 11 iulie. Am să mă refer doar la ora istorică din Piața Universității, unde Bill și Emil, cum l-au alintat bucureștenii, au fost întâmpinați și acompaniați cu entuziasm de zeci de mii de manifestanți tineri și vârstnici, „golanii” care, după șapte ani, au trăit unul din visele lor transformate în realitate. Acela al unei Americii care ne-a devenit parteneră, aliată fidelă. Un vis împlinit după 50 de ani.

Probabil că niciodată Marele Blond din Arkansas n-a mai fost înconjurat cu atâta căldură în afara țării lui. Cred că doar suporterii care l-au sărbătorit victoriile prezidențiale l-au mai aclamat cu atâta superbă dăruire, Bill a meritat. Încântat de jubilația românească, după cum a și declarat în avion, el a înțeles că aceasta nu e doar o manifestare emoțională, ci și un semn de înțelepciune. Aceea a conștiinței că la Madrid America nu ne-a exclus, ci ne-a inclus în NATO, cu condiția ca noi înșine să demonstrăm că suntem fermi în afirmarea acestei apartenențe. Și am demonstrat-o.

Mărturisesc că simpatizez, ca mai tot românul, cu republicanii și nu m-am bucurat când Clinton a câștigat alegerile, nici prima, nici a doua oară. L-am considerat un președinte slab, mai ales față de Moscova. Dar l-am evaluat cu superficialitate demersurile și nu i-am înțeles strategia. Mă bucur să constat că m-am înșelat. Summitul de la Madrid și vizita la București au dovedit că Bill Clinton este un mare om de stat, cel mai mare președinte democrat al Americii, omul care și-a asumat misiunea istorică de a repara imensa nedreptate pe care a făcut-o Europei președintele Roosevelt. Dincolo de interese partizane, Bill Clinton desăvârșește azi ceea ce a început ieri Ronald Reagan.

Bill Clinton a venit în Piața Universității, kilometrul 0 al noii democrații românești, inițiate prin alegerea președintelui Constantinescu. A rostit un discurs perfect: dens, profund, angajat, demonstrând o cunoaștere amănunțită a fenomenului românesc. Și un „commitment” american fără precedent față de România. A spus că noi am suferit cel mai mult dintre toate țările foste comuniste, că ne admiră lupta și voința de reușită, că e mândru să fie primul președinte american care vine în România democrată. Ne-a garantat că SUA, printr-un parteneriat strategic, ne este alături în uriașul efort național pe care îl avem de făcut și că, dacă îl vom duce până la capăt, NATO ne va integra în 1999. Și a exprimat încrederea că vom reuși împreună.

„Let's do it together!” spusese președintele Constantinescu în finalul unui discurs pe măsura momentului istoric. Așa să ne ajute Dumnezeu!